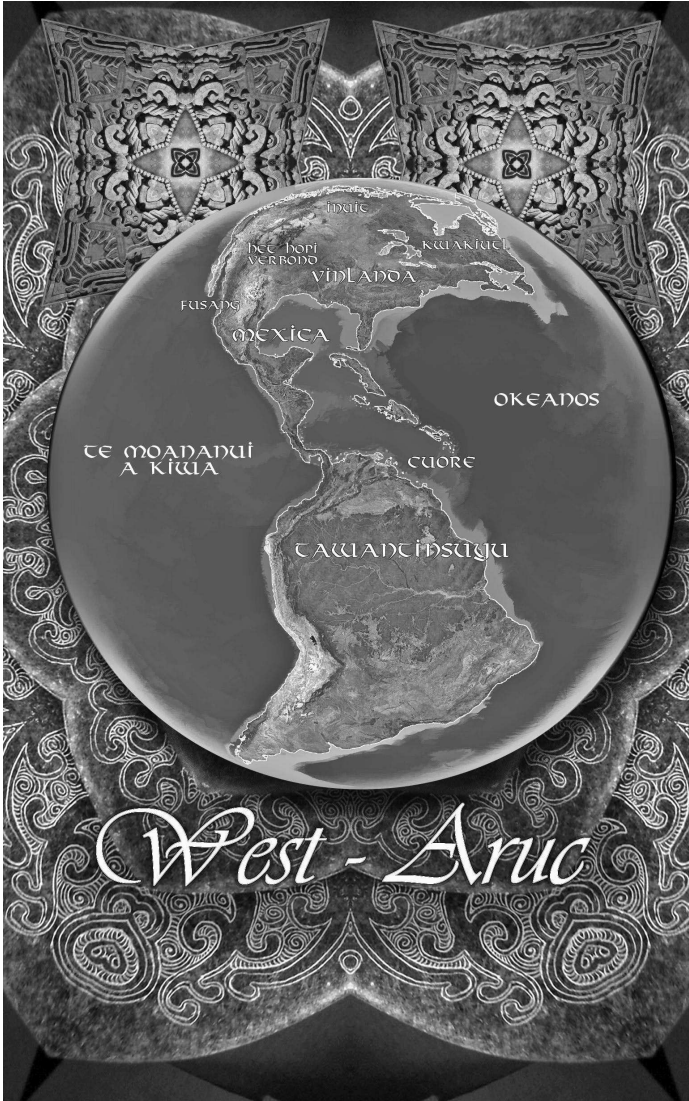

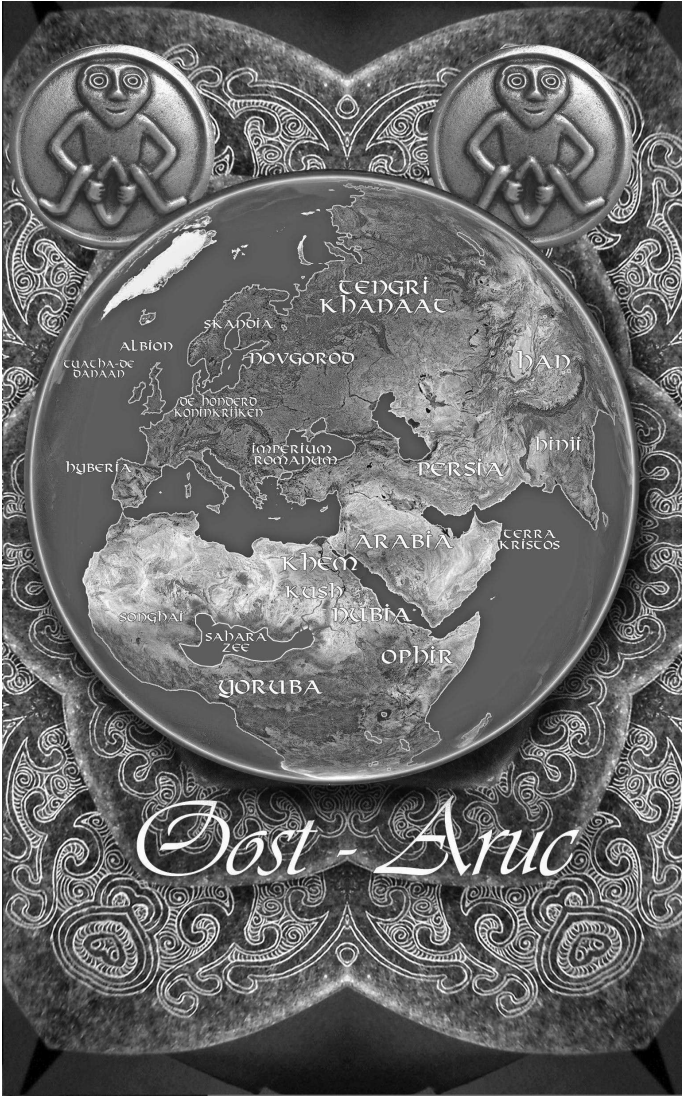
De hogepriesteres van Aruc

TIBISAY FELIDA

West - Aruc

Oost - Aric

Copyright © Tibusay Felida 2019

Alle rechten voorbehouden

ISBN: 978-99904-5-192-4

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand en/of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.tibusayfelida.nl

Contents

Proloog: Kilkenny, Ierland, 3 November 1324.	Vii
1. Jachtmaan	1
2. Bloedmaan.....	29
3. Ijsmaan.....	46
4. Blauwe Ijsmaan	60
5. Zaadmaan	77
6. Levensmaan.....	87
7. Maan Van Het Ontwaken.....	104
8. Grasmaan	122
9. Plantmaan.....	140

10. Maan Van De Roos	158
11. Maan Van De Weerlicht	175
12. Oogstmaan	188
13. Jachtmaan.....	204
Over De Auteur	217
Dankwoord.....	218

PROLOOG

Kilkenny, Ierland, 3 november 1324.

Het was een kille dag. De beul moest vanwege de motregen extra twee kruiken olie op de brandstapel gieten.

Alice Kyteler hield de hand van Petronilla's dochtertje stevig vast. Haar vingers waren ijskoud en de tranen biggelden over haar wangen. Ze wist dat ze niet hardop kon huilen, want waarom zou ze janken als een gemene heks verbrand werd?

Alice trok de rafelige kap over haar kroezige rode haar, smeerde de modder en varkenspoep wat verder over haar gezicht uit. Aan de andere kant van

de brandstapel stond Alice's aartsvijand, Richard Ledrede. De bisschop had zijn vergulde staf bij zich en droeg zijn rijk versierde soutane hoewel, hij zijn mijter blijkbaar thuis had gelaten. De kans dat hij haar herkende was minimaal: het was ondenkbaar dat een trotse edelvrouw als Alice in lompen gekleed zou gaan. Richard Ledrede had Alice van ongeveer elke schandelijke daad in de wereld beschuldigd, maar de aanklacht dat ze een ketter en heks was woog toch het zwaarst.

Alice was verdwenen voordat de bisschop haar had kunnen laten arresteren. Uiteindelijk had hij zijn frustratie gebotvierd op Alice's dienstmaagd Petronella. Zij werd gearresteerd, gemarteld en ten slotte tot de brandstapel veroordeeld. In de ogen van de bisschop had hij in ieder geval één heks te pakken gekregen.

Ineens sprongen de vlammen hoger op en tikten Petronilla's blote voeten aan.

Er was maar één ding dat ze nog kon doen. Alice greep haar Sheela-na-gig vast, het oeroude Keltische amulet met de vrouwenkop en wijd opengesperde vulva.

'Lasair, dóigh geal in ainm Artson' sprak ze de spreuk in Gaelic. 'Vlam brand helder, in Artson's

naam!’ en voegde in het Engels toe: ‘Heter, ja, dan hellevuur!’ Ineens sprongen de vlammen op, zo with-eet dat het was alsof Alice recht in de zon keek. Petronilla slaakte niet meer dan een verbaasd kreetje en het was voorbij.

Alice neemt Basil, het dochtertje van Petronilla, mee. De reis van Kilkenny naar Newgrange duurt zes dagen. Arnold heeft gezorgd voor de valse papieren zodat ze onbekommerd kunnen reizen.

Op de zevende dag komen ze aan bij de grote ronde Newgrange waar ze kunnen reizen naar *De Cirkel*.

*Uit het noorden, het element aarde,
wees welkom, Godin eerwaarde.*

*De fertiliteit en stabiliteit die u symboliseert
worden in deze cirkel gewaardeerd.*

*Breng uw bescherming en manifestatie,
zo snel mogelijk naar deze locatie.*

Alice voelt hoe ze gedragen wordt door de aarde. Aarde is aanwezig in de cirkel. Daarna loopt ze naar het oosten en plaatst een gele steen:

*Uit het oosten, het element lucht,
wees welkom, Godin geducht.*

*De kennis en beweging die u symboliseert,
worden in deze cirkel gewaardeerd.*

*Breng uw bescherming en manifestatie,
zo snel mogelijk naar deze locatie.*

Ze wacht af en voelt een bries in haar haar. Lucht is aanwezig. Vervolgens loopt ze naar het zuiden en legt een rode steen op de grond:

*Uit het zuiden, het element vuur,
wees welkom, Godin o zo puur.*

*De energie en wilskracht die u symboliseert,
worden in deze cirkel gewaardeerd.*

*Breng uw bescherming en manifestatie,
zo snel mogelijk naar deze locatie.*

Ondanks de kou van november voelt ze de warmte van het element op haar huid. Uiteindelijk gaat ze naar het westen en plaatst de blauwe steen:

*Uit het westen, het element water,
Wees welkom, Godin Alma Mater.*

*De liefde en emoties die u symboliseert,
worden in deze cirkel gewaardeerd.*

*Breng uw bescherming en manifestatie,
Zo snel mogelijk naar deze locatie.*

Een traan rolt langzaam langs haar neus naar omhoog en in haar mond. Na de aankomst van water gaat Alice in het centrum staan.

Ik ben Alice Kyteler, origineel afkomstig uit Vlaanderen.

Ik bied het bloed aan, afkomstig uit mijn aderen.

De Cirkel opent zich en voor haar liggen alle mogelijke werelden, een wirwar van aardbollen en op elke wereld is de geschiedenis net iets anders verlopen.

Alice trekt haar athame, haar heilige mes, en snijdt een jaap in de muis van haar duim.

Bloed, de prijs van krachtige magie is altijd bloed. Je eigen machtige Kyteler-bloed. Ze stuurt het bloed naar de wereld die nog teer als spinrag is, niet meer dan een zeepbel.

‘Nu maak ik je echt. Ik geef je mijn bloed, mijn heksenkracht.’

Ze ziet de druppels wegzweven en de nieuwe wereld weven. In *De Cirkel* verschijnt langzaam een gloednieuwe poort. Ze ziet groen schemeren, snuift de geur van nieuwe onbekende bloesems op.

Ze heeft geen flauw idee wat voor land ze daar zal vinden maar het zal er één zonder kerken zijn, zonder bisschoppen of brandstapels.

Ze pakt Basil op en stapt haar nieuwe wereld binnen.

Artson wacht haar op. De bisschop heeft hem ooit een demon genoemd, maar Alice weet dat het onzin is. Hij is iets volslagen anders, geen duivel of engel, maar een wezen dat haar liefheeft. Meer hoeft ze niet te weten.

‘Dit is jouw wereld,’ zegt hij. ‘Elke grashalm en mus is tastbaar en levend, maar het kan niet bestaan zonder jouw bloed. Jouw bloed en dat van je nakomelingen. Zonder dat verdort het gras en eindigt de hele wereld in een levenloze woestijn.’

Alice begrijpt dat het een waarschuwing is.

1.

JACHTMAAN

Aruc

I sis de Ruiters kijkt op haar agenda. Het is vandaag 27 oktober 2017. Drie jaar geleden durfde ze de stap te wagen die haar leven zo heeft veranderd. Ze wil het graag vieren met Artson. Ze gaat staan, trekt haar slippers uit en begint te letten op haar ademhaling: vier tellen inademen: één... twee... drie... vier.... Zes tellen uitademen. Het zweverige gevoel dat hoort bij deze ademhaling daalt langzaam af van haar hoofd, over haar romp, langs haar ledematen.

Ze grijpt haar athame, het heilige offermes, en tekent een cirkel. Ze loopt naar het noorden, plaatst een groene steen, zo groot als haar vuist, op de grond.

*Uit het noorden, het element aarde,
wees welkom, Godin eerwaarde.*

*De vruchtbaarheid en stabiliteit die u symboliseert
worden in deze cirkel gewaardeerd.*

*Breng uw bescherming en manifestatie,
zo snel mogelijk naar deze locatie.*

Ze voelt hoe ze gedragen wordt door de aarde. Aarde is aanwezig in de cirkel. Daarna loopt ze naar het oosten en plaatst een gele steen. Stap voor stap voltooit ze het hele ritueel.

Een traan rolt langzaam langs haar neus naar beneden en in haar mond. Na de aankomst van element water neemt Isis plaats in het centrum. Ze pakt haar Sheela Na Gig. Dan fluistert ze de woorden die haar reis zullen vormen:

*Origineel afkomstig uit Vlaanderen,
heb ik Kyteler bloed in mijn aderen*

Isis is niet meer in Cura, ze is in Aruc.

De tempel van Iris

Isis kijkt om zich heen. Ze is op haar lievelingsplek in Aruc. De bedwelmende geur van handgemaakte

wierook rijst op uit de privétuinen van de tempel, planten die in Cura niet bestaan. De teelt van gewassen voor wierook is hier vergevorderd. De witte salie, sandelhout en zelfs haar lieveling lavendel, steken hier magertjes bij af.

Ze trekt haar kleren uit en gaat liggen in het warme bad met bladeren die geen bioloog uit Cura zou kunnen determineren en etherische oliën van bloemen die alleen iemand die het Voynich manuscript heeft bekeken, zou kunnen herkennen. Vijf minuten later, wandelt Artson naar haar toe met een houten kelk gevuld met rode wijn. Ze neemt een slok en houdt die een paar seconden in haar mond. Het smaakt zo goed dat ze het eventjes niet wil doorslikken. De wijn van Aruc is in staat je te ontspannen en te prikkelen zonder dat je er draaierig of dronken van wordt.

Vanwege haar heilige positie in Aruc heeft ze toegang tot het allerbeste, maar Artson heeft haar ooit verteld dat zelfs de slechtste wijn van in Aruc je nog geen kater geeft. Nu, drie jaar later spreken Artson en Isis zelden met elkaar. Artson kan gedachten lezen. Door haar opleiding heeft ze geleerd hem aan te voelen.

Ze neemt nog een slok. De wijn die ze nu drinkt is afkomstig uit een van de heilige steden van Contisuyu,

in het zuidwesten van Tawantisuyu. In Cura ligt dat in Loncomilla Valley, in Chili.

Voordat ze haar kelk leeg heeft, komt Artson met een houten kruik en schenkt nog meer in. Hij knipoogt. Isis drinkt nog een slok en staat op. Artson komt met een doek een reikt die aan.

Hij weet dat ze zich liever zelf afdroogt. Dankzij het warme bad klopt het bloed door haar hele lichaam. Ze neemt haar kelk mee naar bed en gaat liggen op haar zij. Artson kijkt naar haar bruine huidskleur en ronde vormen. Hij gaat naast haar liggen en aait haar lange kroeshaar. Artson kan als shapeshifter elke vorm aannemen die hij maar wil maar voor Isis heeft hij gekozen voor een uiterlijk waarbij ze zich op haar gemak zou voelen. Dat is het uiterlijk van een knappe man met een lichte huidskleur, een beetje gebruind door de zon en met lichtbruin haar, vriendelijke lichtbruine ogen en een prachtige glimlach. Hij ziet er teder, betrouwbaar en lief uit. En dat is wat ze nu nodig heeft.

Isis draait zich langzaam om en gaat op haar buik liggen. Artson omhelst haar van achteren en gaat met zijn tong langs haar oorlelletje. Ze kreunt zachtjes. Zijn tong glijdt langzaam langs haar nek en schouderbladen. Hij registreert haar genot maar ook haar

interne conflict. Ze is niet gewend om een Godin te zijn, ze komt van een plek waar genot niet heilig is maar verkeerd en dat zit heel diep in haar. Isis denkt weer aan de woorden van Iris:

‘Wat gebeurt in Aruc speelt zich af buiten de werkelijkheid van tijd en plaats dus is, technisch gezien, niet gebeurd. Ten slotte: als je daar eenmaal bent, zul je merken wat allemaal mogelijk is zonder de spelregels te breken.’

*Origineel afkomstig uit Vlaanderen,
ik heb Kyteler bloed in mijn aderen*

Isis is terug in Cura. Ze opent stilletjes de cirkel.

Moeder, bedankt voor het bevruchten van mijn dromen.

Bedankt dat u in de cirkel wilde komen...

Isis pakt de groene steen op.

Element aarde uit het noorden,

vaarwel en bedankt voor uw antwoorden.

De gele steen...

Element lucht uit het oosten,

vaarwel en bedankt voor het troosten.

De rode steen...

Element vuur uit het zuiden,

vaarwel en bedankt voor het inluiden.

De blauwe steen...

*Element water uit het westen,
Vaarwel en bedankt dat u zich hier heeft willen hu-
isvesten...*

Isis pakt haar athame en opent de cirkel. Ze is terug in Cura.

Terug op haar kantoor gaat ze weer achter haar bureau zitten, laat ze zich met een glimlach op haar bureaustoel zakken en schuift haar agenda opzij. Ze kijkt op haar iPhone. Het is nog steeds 27 oktober 2017, tien uur 's ochtends. Ze pakt de sleutels van de auto uit haar tasje om haar dochter op te halen. Vandaag is Diana iets eerder klaar met school.

Diana

Om half elf is Isis bij KAP, de scholengemeenschap waar Diana, haar dochter, naar school gaat. Diana stapt in de auto. 'Hey!'

Isis kijkt haar liefdevol aan. Ze wil haar dochter het liefst overladen met knuffels, maar als ze dat zou doen, zou Diana zich doodschamen.

'Dag Snoesje! Hoe ging het vandaag?'

Diana stapt binnen, gaat zitten en knijpt haar moeder in de bovenarm.

‘Goed, ik heb een project, ik ga vanmiddag om 4 uur naar Liesje. We moeten samenwerken.’

Isis start de auto en rijdt van de Schottegatweg Noord richting Gosieweg richting Schelpwijk.

‘Moet ik je brengen later? Ik heb een tussenuur vrij’

‘Hoeft niet hoor. Ik ga met de fiets.’

Liesje woont ook in Schelpwijk 500 meter verderop.

‘Ik vind het een beetje gevaarlijk.’

In de wijk is fietsen redelijk veilig maar Isis vindt het niet prettig dat haar dochtertje de fiets pakt.

‘Er gaat echt niks gebeuren, mama. Je weet toch dat ik voel wanneer er iets slechts gaat gebeuren.’

Isis zucht.

‘Ja, dat is waar.’

Isis rijdt naar huis. Ze weet nog dat ze in de weken voor de jachtmaan in het jaar 2000 begon te verlangen naar een kind. Ze visualiseerde een dochter. Elke avond sprak ze de ziel van haar toekomstige dochter toe. Ze had al een naam gekozen. En op een volle jachtmaan, een jaar later, droomde ze van een meisje met een hele lichte huid, bruin krullend haar met de gezichtsvorm van Arthur en haar neus en ogen. “Ik ben klaar”, zei het meisje.

Negen maanden later werd Diana geboren in het huis van Morai, haar grootmoeder, en vroedvrouw in Galbally. Morai, Brigit en Isis waren zielsgelukkig met de nieuwe Kyteler.

Samhain

Enkele dagen later is Isis weer terug in Aruc. Ze zit voor het altaar in de Tempel van Iris in een zwarte fluwelen jurk met een puntkap. Bij de mouwen, kap en lijfje is de jurk afgezet met zwarte stroken borduurwerk. De rest van de jurk is van een elastisch soort fluweel.

Op het altaar staat een reliëf van een prachtige Sheela-na-gig, zwarte en oranje kaarsen en wierook. Ze moet zo verschijnen voor het balkon om om Samhain officiëel in te luiden. De tempel van Iris lijkt voor iemand van buiten Aruc op het Vaticaan. En zij, hogepriesteres van De tempel en Het Eiland van Iris, Cuore, mag als een soort Koningin het begin van elk sabbath aankondigen en zegenen.

Isis kan zich de eerste keer nog goed herinneren, drie jaar geleden. Ze had een knoop in haar maag die haast ondraaglijk was. Ze stond op en liep naar het balkon. Artson, die een paar meter

verderop stond. Zij die hem bezorgd aankeek. Artson, die haar beantwoordt in gedachten: *Je hoeft je niet niet zo te voelen. Je hebt je hier niet opgedrongen. Je bent gevraagd door Iris om haar plaats in te nemen. Je kunt zonder je te schamen iedereen in het publiek direct in de ogen kijken. Ze hebben je nodig. Je volk heeft je aanwezigheid nodig. Kytelerbloed houdt hier alles in stand.* Isis weet nog hoe het gevoel dat ze dat allemaal onwaardig is, langzaam wegzakte.

Isis is weer terug in het nu. Ze heft de zwarte kristallen kelk gevuld met rode wijn en galmt luidkeels in haar gedachten zodat iedereen het opvangt: ‘Hierbij open ik de festiviteiten van Samhain’

Vanuit haar balkon kijkt Isis naar de festiviteiten. De lucht heeft, zoals meestal tijdens Samhain, grijze flarden. Een groep begint Iers-Keltische Ierse Keltische ontspannende instrumentale muziek te spelen op een doedelzak, fluit, harp en viool terwijl acteurs en actrices de grens tussen de ene en de andere wereld, die nu broos en dun is, uitbeelden. Dichters declameren over de magische nacht van Samhain en hoe de sluier tussen de verschillende dimensies verdunt. Het publiek is verkleed als elfen, heksen, druïden, geesten

en demonen. Iedereen hoopt een blik op te vangen van de voorouders of anderen die er niet meer zijn.

De ontmoeting

Het is zaterdagochtend. Isis wordt wakker van het lawaai buiten. Het raam van haar slaapkamer kijkt uit over de cul-de-sac waar ze woont. Ze kijkt naar buiten en ziet een enorme verhuswagen van de Caribbean Movers. Ze krijgt een vieze smaak in haar mond. Ze staat op en gaat naar de badkamer en poetst haar tanden en gorgelt. De vieze smaak in haar mond gaat niet weg. Ze gaat weer kijken uit het raam. De verhuizers zijn bezig met de dozen. Naast de verhuizers staat een stevig gebouwde blonde vrouw. Isis voelt gevaar en afkeer. Met tegenzin slentert ze naar haar kantoor. Nieuwe burens. Ze weet dat ze zich zal moeten voorstellen maar ze ziet er nu al vreselijk tegenop.

Isis loopt naar buiten met de sleutels van de auto in haar hand alsof ze van plan is ergens naar toe te gaan.

‘Hallo, goedemorgen.’ Ze probeert zo nonchalant mogelijk te klinken. De blonde vrouw draait

zich om. Ze kijkt vriendelijk. ‘U bent de nieuwe buurvrouw? Mijn naam is Isis de Ruiter, aange-naam’.

‘Hallo. Ja, we komen hier wonen. Mijn man en zoon komen volgende week. Ik ben eerder gekomen om alles voor te bereiden, een beetje poetsen en zo.’

Isis kijkt poeslief: ‘Leuk, gezellig.’

‘Ik ben Greet.’ De aura en energie die Greet uitstraalt liegt er niet om. Haar zware aura straalt een combinatie uit van rode strepen van vijandigheid en zwarte vlammen van angst en stress. De gevoelens van Isis ten opzichte van de vrouw die ze nooit eerder heeft gezien, zijn wederzijds. Dat is duidelijk.

‘We zijn in juni op Curaçao komen wonen maar zochten naar een woonwijk dicht bij de tempel. We zijn Jehovah’s Getuigen.’ Greet deed duidelijk ook haar best om natuurlijk en vriendelijk over te komen.

‘Dat is in ieder geval goed gelukt’, zegt Isis en stapt in de auto. Ze weet waar de Koninkrijkszaal ligt en heeft die plek altijd zoveel mogelijk gemeden.

Brigit en Carlos

“Danki” zegt Isis terug. Ze heeft net vis gekocht bij Boeboe die soms bij de ingang van Schelpwijk staat met de vangst van de dag. Isis gaat niet graag naar de supermarkt, om dezelfde reden waarom ze altijd kantoorbanen waar veel mensen komen heeft gemeden als de pest. Als je andermans gevoelens, gedachten en vibraties kan opvangen en aanvoelt als die van jezelf ben je na een paar uur uitgeput in drukke omgevingen.

Isis stapt in de auto en begint te rijden. Haar ouders wonen in Groot Kwartier, nog geen tien minuten met de auto. Terwijl ze rijdt, raakt Isis in gedachten verzonken.

Haar moeder, Brigit, vertelde haar al toen ze vijf of zes jaar was sprookjes over de engelen, feeën, elfen, draken, dwergen, reuzen, heksen en druïden en alles wat je je maar kunt voorstellen als je denkt aan de voorchristelijke keltische traditie. Haar vader, Carlos, trok zich dan meestal terug. Isis weet niet of haar vader wist dat haar moeder een afstammeling is van Alice Kyteler.

Isis rijdt op de automatische piloot Schelpwijk uit. Te laat merkt ze dat ze de verkeerde kant is